



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 29.1.2007
COM(2007) 30 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

Επισκόπηση της διαχείρισης των ιχθυαποθεμάτων βαθέων υδάτων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Επισκόπηση της διαχείρισης των ιχθυαποθεμάτων βαθέων υδάτων

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Εισαγωγή.....	3
2.	Επισκόπηση κοινοτικών κανονισμών σχετικά με την αλιεία ειδών βαθέων υδάτων ..	4
3.	Αποτελεσματικότητα των κανονισμών	5
3.1.	Επάρκεια των θεσπισθέντων μέτρων	5
3.1.1.	Επίπεδα των ΤΑC	5
3.1.2.	Καταλληλότητα των ΤΑC για τη διαχείριση αποθεμάτων βαθέων υδάτων	6
3.1.3.	Διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά τα αποθέματα βαθέων υδάτων	7
3.2.	Εφαρμογή των κανονισμών	8
3.2.1.	Επιστημονική δειγματοληψία και προγράμματα παρατηρητών	8
3.2.2.	Κατάλογοι καθορισμένων λιμένων	9
3.2.3.	Κατάλογοι σκαφών που διαθέτουν άδειες βαθέων υδάτων	10
3.2.4.	Αναφορά της αλιευτικής προσπάθειας	10
3.2.5.	Παρακολούθηση και έλεγχος	11
4.	Συμπεράσματα	11
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	13

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το πεδίο της παρούσας επισκόπησης περιορίζεται στους τύπους αλιείας ειδών βαθέων υδάτων που διεξάγεται σε κοινοτικά ύδατα και στις ζώνες διακανονισμού της Επιτροπής Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού (NEAFC) και της Επιτροπής Αλιείας Ανατολικού-Κεντρικού Ατλαντικού (CECAF). Κατά συνέπεια, δεν εξετάζει τους τύπους αλιείας που διεξάγονται σε άλλες περιοχές που υπόκεινται σε ρυθμίσεις, όπως εκείνες της Οργάνωσης Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού (NAFO), της Οργάνωσης Αλιείας Νοτιοανατολικού Ατλαντικού (SEAFO), ή περιοχές ανοικτής θαλάσσης που δεν υπόκεινται σε ρυθμίσεις.

Η επισκόπηση επικεντρώνεται επίσης περισσότερο στη διαχείριση των ιχθυαποθεμάτων βαθέων υδάτων απ'ό,τι σε ευρύτερα θέματα που έχουν σχέση με το οικοσύστημα, όπως η προστασία των ευαίσθητων ενδιαιτημάτων. Αυτό οφείλεται απλά και μόνο σε λόγους εστίασης και δεν συνεπάγεται ότι η επίπτωση της αλιείας ειδών βαθέων υδάτων έχει λιγότερη σημασία στο οικοσύστημα.

Τα είδη βαθέων υδάτων θεωρούνται γενικά ότι είναι εκείνα που ζουν σε βάθη μεγαλύτερα των 400 μέτρων. Στα βάθη αυτά, υπάρχει πολύ λίγο φως και, λόγω του γεγονότος αυτού, η τροφική αλυσίδα εξαρτάται από θραύσματα τροφής που πέφτουν από τα ανώτερα στρώματα της υδάτινης στήλης και, κατά συνέπεια, η παραγωγικότητα είναι πολύ χαμηλή. Τα είδη ιχθύων βαθέων υδάτων χαρακτηρίζονται συνήθως από μακροβιότητα, βραδεία ανάπτυξη και καθυστερημένη ωριμότητα. Παρουσιάζουν επίσης γενικά χαμηλή γονιμότητα. Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά τα καθιστούν ιδιαίτερα ευάλωτα στην υπεραλίευση.

Με ορισμένες εξαιρέσεις, η αλιεία ειδών βαθέων υδάτων αναπτύχθηκε και επεκτάθηκε πριν ακόμη διατεθούν επαρκείς πληροφορίες επί των οποίων να στηριχθούν οι συμβουλές διαχείρισης. Αυτό συνέβη ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, όταν αυξήθηκε η εκμετάλλευση ενός αριθμού ειδών, ενώ η αλιεία επεκτάθηκε σε βαθύτερα ύδατα ή σε νέες περιοχές. Τα δεδομένα σχετικά με τις εκφορτώσεις και την αλιευτική προσπάθεια είναι ανεπαρκή και οι απορρίψεις δεν αποτελούν σε μεγάλο βαθμό αντικείμενο αναφοράς (δήλωσης) έστω και εάν το μέγεθός τους είναι πιθανόν σημαντικό. Το γεγονός αυτό δημιούργησε δυσκολίες για το Διεθνές Συμβούλιο Εκμετάλλευσης της Θάλασσας (ICES) να προτείνει ένα επίπεδο εκμετάλλευσης το οποίο θα μπορούσε να είναι βιώσιμο, αλλά παρατηρεί, ωστόσο, ότι τα περισσότερα αλιευόμενα είδη βαθέων υδάτων θεωρούνται ότι αλιεύονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων και ότι θα πρέπει να επιβληθούν άμεσες μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας. Νέοι τύποι αλιείας θα πρέπει να επιτραπούν μόνον όταν επεκτείνονται πολύ βραδέως και συνοδεύονται από προγράμματα για τη συλλογή δεδομένων, τα οποία θα επιτρέψουν την αξιολόγηση της κατάστασης του αποθέματος.

Οι περισσότεροι αλιείς ειδών βαθέων υδάτων αλιεύουν ένα μίγμα ειδών. Για παράδειγμα, 70 περίπου είδη βαθέων υδάτων καταγράφηκαν στα αλιεύματα μηχανοτρατών που έχουν ως στόχο τον γρεναδιέρο των βράχων. Πολύ λίγα είναι γνωστά σχετικά με τις επιπτώσεις της αλιείας ειδών βαθέων υδάτων στο οικοσύστημα εκτός από την άμεση ζημία που μπορεί να προκληθεί στα ενδιαιτήματα από τα χρησιμοποιούμενα αλιευτικά εργαλεία. Το ICES ζήτησε την παροχή όλων των σχετικών πληροφοριών στην ομάδα εργασίας και την κατάρτιση προγραμμάτων άμεσης παρακολούθησης, όπως για παράδειγμα με τη χρήση ερευνητικών σκαφών.

2. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΒΑΘΕΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Το 2002 θεσπίστηκαν για ορισμένα από τα είδη αυτά συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2340/2002 του Συμβουλίου)¹ που στηρίζονται σε πρόταση της Επιτροπής η οποία έλαβε υπόψη αλιεύματα μιας δεκαετίας (1990-1999). Δεδομένου ότι οι επιστημονικές συμβουλές για τα αποθέματα βαθέων υδάτων διατίθενται κάθε 2 έτη, ο κανονισμός 2340/2002 καθόρισε ΤΑC βαθέων υδάτων για το 2003 και 2004.

Μετά τη διεύρυνση της Κοινότητας το 2004, έπρεπε να καθοριστούν ποσοτώσεις για τα νέα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 57 της Πράξης Προσχώρησης. Εάν δεν γινόταν αυτό, τα νέα κράτη μέλη θα έπρεπε να διακόψουν την αλιεία μετά την είσοδό τους στην Κοινότητα ακόμη και εάν διέθεταν προηγουμένως νόμιμες αλιευτικές δυνατότητες. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2269/2004² του Συμβουλίου καθόρισε τις ποσοτώσεις για τα κράτη προσχώρησης χρησιμοποιώντας μέθοδο παρόμοια με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στον κανονισμό 2340/2002 για την κατανομή ποσοτώσεων, αλλά με βάση τα αλιεύματά τους κατά την περίοδο 1993-2002, αντί της περιόδου 1990-1999. Στον κανονισμό 2269/2004, οι ποσοτώσεις για τα νέα κράτη μέλη προστέθηκαν σε εκείνες του κανονισμού 2340/2002 για τα υφιστάμενα κράτη μέλη, έχοντας ως αποτέλεσμα την αύξηση των κοινοτικών ΤΑC. Οι προκύπτουσες κλειδές συνολικής κατανομής που χρησιμοποιήθηκαν αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των ΤΑC μεταξύ όλων των κρατών μελών κατά τα επόμενα έτη. Η κατανομή των ΤΑC αποτέλεσε θέμα αμφισβήτησης λόγω του ότι τα κράτη που ανέπτυσαν ήδη αλιευτικές δραστηριότητες με στόχο τα είδη αυτά έλαβαν υψηλότερα μερίδια πόρων απ' ό,τι εκείνα τα οποία φιλοδοξούσαν να αναπτύξουν εναλλακτικές αλιευτικές δυνατότητες, αλλά δεν διέθεταν αλιεύματα κατά το παρελθόν, σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία οι παραδοσιακοί τύποι αλιείας με επίκεντρο τον γάδο άρχισαν να υφίστανται σοβαρούς περιορισμούς.

Ο κανονισμός για τα ΤΑC και τις ποσοτώσεις συμπληρώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2347/2002³ του Συμβουλίου για τη θέσπιση ειδικών απαιτήσεων πρόσβασης και συναφών όρων που εφαρμόζονται στην αλιεία αποθεμάτων βαθέων υδάτων. Ο κανονισμός είχε ως στόχο να καλύψει την επέκταση της αλιευτικής προσπάθειας στα είδη βαθέων υδάτων, υποχρεώνοντας όλα τα σκάφη που αλιεύουν περισσότερους από 10 τόνους ειδών βαθέων υδάτων το έτος να διαθέτουν σχετική άδεια αλιείας. Σε αντίθετη περίπτωση, το ποσοστό τους για είδη βαθέων υδάτων θα περιοριζόταν σε 100 kg ανά αλιευτικό ταξίδι. Επιπροσθέτως, η συνολική αλιευτική ικανότητα σκαφών που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων περιορίστηκε στη συνολική αλιευτική ικανότητα των σκαφών που αλιεύσαν περισσότερους από 10 τόνους ειδών βαθέων υδάτων κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε από τα έτη 1998 – 2000 (2000 – 2003 για τα νέα κράτη μέλη). Ο κανονισμός 2347/2002 θέσπισε επίσης ειδικές απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και ελέγχων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται εγκεκριμένα συστήματα δειγματοληψίας, κάλυψη παρατηρητών και απαίτηση εκφόρτωσης μόνο σε καθορισμένους λιμένες. Περαιτέρω απαιτήσεις σχετικά με τη συλλογή δεδομένων προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1581/2004⁴ της Επιτροπής.

¹ EE L 356 της 20.1.2006, σ. 1--11

² EE L 396 της 31.12.2004, σ. 1--3

³ EE L 351 της 20.1.2006, σ. 6--11

⁴ EE L 289 της 20.1.2006, σ. 6--53

Οι κανονισμοί 2340/2002 και 2269/2004 αντικαταστάθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2270/2004⁵ του Συμβουλίου, με τον οποίο καθορίστηκαν ΤΑC για είδη βαθέων υδάτων για το 2005 και 2006. Ο κανονισμός αυτός θέσπισε επίσης ΤΑC για ορισμένα αποθέματα, τα αλιεύματα των οποίων υπόκειντο προηγουμένως σε περιορισμούς. Επιπροσθέτως, υπό το φως των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων που ανέφεραν ότι το απόθεμα του καθρεπτόψαρου του Ατλαντικού στη Διαίρεση VI παρουσίαζε σοβαρή εξάντληση, ο κανονισμός αυτός θέσπισε περιοχή απαγόρευσης της αλιείας για το είδος αυτό δυτικώς του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας. Τα σκάφη που αλιεύουν εντός της απαγορευμένης περιοχής δεν μπορούν να εκφορτώσουν οποιαδήποτε ποσότητα καθρεπτόψαρου του Ατλαντικού. Τα σκάφη που αλιεύουν καθρεπτόψαρο του Ατλαντικού και τα οποία προέρχονται από την απαγορευμένη περιοχή πρέπει να διατηρούν ταχύτητα άνω των 8 κόμβων εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό τη μη διενέργεια αλιευτικών δραστηριοτήτων στην περιοχή.

Το μεγαλύτερο μέρος των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων για είδη βαθέων υδάτων εκδίδεται κάθε 2 έτη, αλλά υπάρχουν ορισμένες φορές ειδικές γνωμοδοτήσεις για ορισμένα αποθέματα, ή αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο περιφερειακών οργανώσεων αλιείας, οι οποίες απαιτούν τη λήψη ειδικών μέτρων εντός σχετικά σύντομης προθεσμίας. Ως παράδειγμα αναφέρεται η σύσταση που εκδόθηκε από τη NEAFC για τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας των αποθεμάτων βαθέων υδάτων κατά 30% το 2005 και το 2006. Αντί για την τροποποίηση των κανονισμών 2347/2002 και 2270/2004, η Επιτροπή, προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με τη σύσταση της NEAFC, περιέλαβε απαιτήσεις για τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας από απόψεως κιλοβατοημερών κατά 30% σε σχέση με τα επίπεδα του 2003 στις προτάσεις για την έκδοση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 27/2005⁶ και του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 51/2006⁷ περί καθορισμού των αλιευτικών δυνατοτήτων για το 2005 και 2006, αντίστοιχα. Εντούτοις, το Συμβούλιο Υπουργών αποδέχθηκε μόνο δύο διαδοχικές μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας κατά 10% το 2005 και 2006.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Υπάρχουν δύο πτυχές που πρέπει να εξεταστούν κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των κανονισμών. Η πρώτη είναι εάν τα θεσπισθέντα μέτρα επαρκούν για την προστασία των αποθεμάτων βαθέων υδάτων. Η δεύτερη είναι εάν τα εν λόγω μέτρα έχουν εφαρμοστεί κατάλληλα και εάν έχουν επομένως επιτύχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

3.1. Επάρκεια των θεσπισθέντων μέτρων

3.1.1. Επίπεδα των ΤΑC

Οι προσπάθειες για την κανονιστική ρύθμιση της αλιείας ειδών βαθέων υδάτων είναι σχετικά πρόσφατες. Επιπροσθέτως, υποκινούνται από την ανάγκη να τεθεί τέρμα ή να επιβραδυνθεί η ταχεία επέκταση τύπων αλιείας που έχουν ως στόχο είδη για τα οποία υπήρχαν πολύ λίγες διαθέσιμες πληροφορίες. Η έλλειψη βασικών γνώσεων σχετικά με τη βιολογία ειδών βαθέων υδάτων και του οικοσυστήματος βαθέων υδάτων σημαίνει ότι οι περιορισμοί των ΤΑC και της αλιευτικής προσπάθειας που

⁵ EE L 396 της 31.12.2004, σ. 4--12

⁶ EE L 12 της 14.1.2005, σ. 1--151

⁷ EE L 16 της 20.1.2006, σ. 1--183

θεσπίστηκαν ήσαν κατά κάποιο τρόπο αυθαίρετοι. Η πλήρης συμμόρφωση με την προληπτική προσέγγιση θα απαιτούσε τον καθορισμό πολύ χαμηλότερων TAC και ορίων αλιευτικής προσπάθειας, ή ακόμη και την απαγόρευση της αλιείας.

Τα TAC που καθορίστηκαν για το 2003 και 2004 αποτέλεσαν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις ήσαν υπερβολικά υψηλά για τη βιωσιμότητα των αποθεμάτων. Επιπροσθέτως, οι δηλώσεις αλιευμάτων των περισσότερων αποθεμάτων ήσαν σημαντικά χαμηλότερες απ' ό,τι τα TAC, δείχνοντας ότι τα TAC δεν περιόριζαν την αλιεία. Προτείνοντας επίπεδα TAC για αποθέματα βαθέων υδάτων για το 2005 και 2006, η Επιτροπή προσπάθησε, ως εκ τούτου, να εξασφαλίσει την επιβολή πραγματικά περιοριστικών TAC, λαμβάνοντας ως βάση το πραγματικό επίπεδο των αλιευμάτων και όχι τα υφιστάμενα TAC. Στην περίπτωση που οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υπεδείκνυαν την ανάγκη για σημαντική μείωση της αλιευτικής προσπάθειας ή των αλιευμάτων, αλλά δεν προσδιόριζαν συγκεκριμένο ποσοστό, προτάθηκε μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων κατά 30%. Στην περίπτωση που οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υπεδείκνυαν την ανάγκη μείωσης της αλιευτικής προσπάθειας ή των αλιευμάτων κατά συγκεκριμένο ποσοστό, τότε χρησιμοποιήθηκε το ποσοστό αυτό για τον υπολογισμό των προτεινόμενων TAC. Εντούτοις, για την άμβλυνση των κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων, τα προτεινόμενα TAC δεν ήσαν ποτέ χαμηλότερα από το 50% των αλιευμάτων του 2003.

Το Συμβούλιο των Υπουργών δεν μπόρεσε να αποδεχθεί τη μεθοδολογία της Επιτροπής, εγκρίνοντας αντιθέτως πολύ μικρότερες μειώσεις που ανέρχονταν κατ' ανώτατο όριο σε 15% σε σχέση με τα υφιστάμενα TAC παρά σε σχέση με τα δηλωθέντα αλιεύματα. Αυτό έγινε λόγω των πολιτικών δυσκολιών για την παρουσίαση προφανώς μεγάλων μειώσεων των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα αποθέματα βαθέων υδάτων σε μια χρονική στιγμή που θεωρούνταν ως εναλλακτικές λύσεις στις παρακμάζουσες παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες. Εντούτοις, για τα αποθέματα για τα οποία προτάθηκαν TAC για πρώτη φορά με τον κανονισμό 2270/2004, το Συμβούλιο αποδέχθηκε την πρόταση της Επιτροπής για μειώσεις μεταξύ 30% και 50% του πραγματικού επιπέδου των δηλωθέντων αλιευμάτων.

Στον πίνακα του Παραρτήματος συγκρίνονται τα προκύπτοντα TAC για το 2005 και 2006 με τα δηλωθέντα αλιεύματα για το 2005. Στις περισσότερες περιπτώσεις, τα αλιεύματα ήσαν σημαντικά χαμηλότερα απ' ό,τι τα TAC, δείχνοντας ότι τα TAC δεν είναι ακόμη περιοριστικά.

3.1.2. *Καταλληλότητα των TAC για τη διαχείριση αποθεμάτων βαθέων υδάτων*

Με λίγες εξαιρέσεις, στο πλαίσιο της αλιείας ειδών βαθέων υδάτων αλιεύεται ένα μίγμα ειδών, παρά το γεγονός ότι μόνον ένα ή δύο από αυτά αποτελούν στόχο της αλιείας. Ορισμένα είδη βαθέων υδάτων, τα οποία απαντούν στις κατωφέρειες της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, όπως είναι το ποντίκι και ο μπρόσμιος, μπορούν επίσης να αλιεύονται ως παρεμπίπτοντα αλιεύματα σε ρηγά ύδατα στο πλαίσιο της βενθοπελαγικής αλιείας.

Προκειμένου τα TAC να είναι αποτελεσματικά σε μεικτούς τύπους αλιείας, τα TAC για καθένα από τα αποθέματα πρέπει να καθοριστούν σε σχέση το ένα προς το άλλο σε επίπεδα τα οποία να ελαχιστοποιούν τις απορρίψεις και τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα. Αυτό είναι άκρως δύσκολο να γίνει, ακόμη και σε μεικτούς τύπους

αλιείας ρηχών υδάτων όπου διατίθενται πολύ περισσότερες πληροφορίες για τα αλιεύματα και τα ποσοστά απορρίψεων. Για τα είδη βαθέων υδάτων, τα TAC για τα διάφορα αποθέματα έχουν καθοριστεί μόνο με βάση επίσημα αναφερθέντα αλιεύματα για όλους μαζί τους τύπους αλιείας χωρίς καθόλου σχεδόν πληροφορίες για τη σύνθεση των αλιευμάτων για κάθε έναν από τους σχετικούς τύπους αλιείας ή για τα ποσοστά απορρίψεων. Επίσης, από τα 48 είδη που εμφανίζονται στα Παραρτήματα I και II του κανονισμού 2347/2002, καθορίζονται TAC για μόνο 9 από αυτά. Τα περισσότερα από τα άλλα είδη αλιεύονται υπερβολικά σποραδικά ή σε ποσότητες που είναι υπερβολικά μικρές προκειμένου να είναι σκόπιμος ο καθορισμός TAC. Δυστυχώς, ο περιορισμένος αριθμός ειδών που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης μέσω TAC ενθάρρυνε την εκούσια εσφαλμένη αναφορά των ειδών στα αλιεύματα προκειμένου να αποφευχθεί η προσμέτρησή τους στις ποσοστώσεις.

Ένα άλλο πρόβλημα όσον αφορά την προσπάθεια διαχείρισης των αποθεμάτων βαθέων υδάτων με τη χρήση TAC είναι το γεγονός ότι λίγα πράγματα σχετικά είναι γνωστά όσον αφορά τη γεωγραφική κατανομή των ιχθυαποθεμάτων βαθέων υδάτων. Ως εκ τούτου, τα TAC καθορίζονται συχνά για τεράστιες περιοχές διαχείρισης, εν μέρει προκειμένου να παρεμποδιστεί η εκούσια εσφαλμένη αναφορά που θα υπήρχε εάν η έκταση των περιοχών των TAC ήταν μικρότερη. Ο κίνδυνος ακούσιου αποκλεισμού μιας περιοχής από το καθεστώς των TAC φάνηκε από την ανάπτυξη της αλιείας με στόχο τον γρεναδιέρο των βράχων στα νορβηγικά ύδατα της περιοχής ICES III. Ο κανονισμός 2270/2004 καθόρισε TAC 1.590 τόνων για την περιοχή ICES III, αλλά προσδιόρισε ότι είχε εφαρμογή σε κοινοτικά και διεθνή ύδατα. Ως εκ τούτου, τα TAC δεν κάλυπταν τα νορβηγικά ύδατα, παρά το γεγονός ότι τα αλιεύματα προηγούμενων ετών στα οποία στηρίχθηκαν συμπεριλάμβαναν αλιεύματα που αλιεύθηκαν σε νορβηγικά ύδατα. Το κενό αυτό το εκμεταλλεύθηκε ένας αριθμός δανέζικων σκαφών που αλίευαν νόμιμα στο πλαίσιο προηγούμενων δικαιωμάτων αναγνωρισμένων από τη Νορβηγία, τα οποία αύξησαν τα αλιεύματά τους όσον αφορά τον γρεναδιέρο των βράχων σε περισσότερους από 14.000 τόνους το 2005.

Παρά τις δυσκολίες και τις ελλείψεις, τα TAC είχαν πιθανόν κάποια επίπτωση στη συγκράτηση της θνησιμότητας λόγω αλιείας για ορισμένα από τα στοχευόμενα είδη. Εντούτοις, είναι σαφές ότι η μακροπρόθεσμη διαχείριση των αποθεμάτων βαθέων υδάτων πρέπει να συμπληρώσει τα TAC με άλλα μέτρα, ιδίως με τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας.

3.1.3. Διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά τα αποθέματα βαθέων υδάτων

Βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού 2347/2002, η αλιευτική ικανότητα των σκαφών που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων περιορίζεται στη συνολική ικανότητα όλων των σκαφών τα οποία αλίευαν περισσότερους από 10 τόνους οποιουδήποτε μείγματος ειδών βαθέων υδάτων κατά τη διάρκεια των ετών 1998, 1999 ή 2000. Η μέγιστη αυτή αλιευτική ικανότητα είχε ως στόχο τον περιορισμό της επέκτασης της αλιείας βαθέων υδάτων, αλλά, στην πράξη, πιθανόν να μην είχε κανένα αποτέλεσμα.

Ένας λόγος είναι ότι ορισμένα αποθέματα βαθέων υδάτων αλιεύονται ως παρεμπίπτοντα αλιεύματα σε τύπους αλιείας που έχουν ως στόχο είδη ρηχών υδάτων. Έχουν ήδη αναφερθεί τα παραδείγματα του ποντικιού και του μπρόσμιου. Ένα άλλο παράδειγμα είναι αυτό του γουρλομάτη, ο οποίος παρουσιάζεται ως είδος βαθέων υδάτων στον κανονισμό 2347/2002, αλλά αλιεύεται ως παρεμπίπτον αλιεύμα

στην αλιεία με στόχο το προσφυγάκι. Αυτό σημαίνει ότι η μέγιστη αλιευτική ικανότητα περιλαμβάνει σκάφη τα οποία δεν αλιεύουν με στόχο αποθέματα βαθέων υδάτων, αλλά αντιπροσωπεύουν ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό της συνολικής αλιευτικής ικανότητας στόλου απ' ό,τι θα έπρεπε με βάση τη σημασία της αλιείας ειδών βαθέων υδάτων.

Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι ότι το άρθρο 4 απαιτεί να περιλαμβάνεται στη μέγιστη αλιευτική ικανότητα η σωρευτική αλιευτική ικανότητα όλων των σκαφών που αλιεύσαν περισσότερους από 10 τόνους κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε των ετών στο διάστημα μεταξύ 1998 και 2000. Εάν ένα σκάφος αλιεύσε 10 τόνους ειδών βαθέων υδάτων κατά τη διάρκεια ενός μόνον από τα έτη αυτά, ενώ ένα άλλο σκάφος αλιεύσε 10 τόνους κατά τη διάρκεια μόνο ενός άλλου από τα έτη αυτά, η αλιευτική ικανότητα και των δύο σκαφών θα περιλαμβάνεται στη μέγιστη αλιευτική ικανότητα. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι μέγιστες αυτές αλιευτικές ικανότητες είναι μη ρεαλιστικά υψηλές και δεν περιορίζουν τον αριθμό των σκαφών με στόχο είδη βαθέων υδάτων.

Η αδυναμία αυτή υπονόμωσε επίσης την αποτελεσματικότητα των μειώσεων αλιευτικής προσπάθειας που επιβλήθηκαν με τους κανονισμούς 27/2005 και 51/2006, οι οποίοι απαιτούν μειώσεις 10% και 20% αντίστοιχα στον αριθμό των κιλοβατομερών που χρησιμοποιούν τα σκάφη που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων σε σχέση με τα επίπεδα που χρησιμοποίησαν το 2003 (έτος έναρξης ισχύος του κανονισμού 2347/2002 και, ως εκ τούτου, το πρώτο έτος για το οποίο διατίθενται αξιόπιστα δεδομένα αλιευτικής προσπάθειας). Λόγω του ότι πολλά από τα σκάφη που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων δεν έχουν ως στόχο αποθέματα βαθέων υδάτων, οι μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας δεν μειώνουν απαραίτητα το ποσοστό εκμετάλλευσης των ειδών αυτών και ίσως να περιορίζουν ακόμη χωρίς λόγο την αλιευτική προσπάθεια σε ορισμένους άλλους τύπους αλιείας. Πράγματι, προκειμένου να αποφευχθεί το γεγονός να κυριαρχείται η ονομαστική μείωση της αλιευτικής προσπάθειας με στόχο τα είδη βαθέων υδάτων από μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας στην αλιεία του είδους προσφυγάκι, στο πλαίσιο της οποίας αλιεύονται γουρλομάτηδες ως παρεμπίπτον αλίευμα, ο κανονισμός 51/2006 εξαιρεί τον γουρλομάτη από τον κατάλογο ειδών βαθέων υδάτων για τους σκοπούς υπολογισμού της αλιευτικής προσπάθειας.

Κατά την εξέταση της επάρκειας των θεσπισθέντων μέτρων, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι δεν είναι άμεσα σαφές εάν οι δύο διαδοχικές μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας, κατά 10% για τα έτη 2005 και 2006 σε σχέση με τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας του 2003, αρκούν προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση προς τη σύσταση της NEAFC βάσει της οποίας η αλιευτική προσπάθεια με στόχο τα είδη βαθέων υδάτων θα πρέπει να μειωθεί κατά 30% σε σχέση με τα πρόσφατα υψηλά επίπεδα. Το θέμα αυτό συζητείται περαιτέρω στο τμήμα 4.2.4 για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας από τα κράτη μέλη.

3.2. Εφαρμογή των κανονισμών

3.2.1. Επιστημονική δειγματοληψία και προγράμματα παρατηρητών

Το άρθρο 8 του κανονισμού 2347/2002 απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταρτίσουν πρόγραμμα παρατηρητών για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις

δραστηριότητες σκαφών που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων. Το πρόγραμμα αυτό έπρεπε να αξιολογηθεί από την Επιτροπή εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού.

Η προθεσμία αυτή δεν μπορούσε να τηρηθεί. Όταν θεσπίστηκε ο κανονισμός 2347/2002, τα κράτη μέλη που διέθεταν ΤΑC για αλιευτικούς πόρους βαθέων υδάτων ήσαν το Βέλγιο, η Δανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Μέχρι τα τέλη Μαρτίου 2003, τρεις μήνες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2347/2002, μόνο η Γερμανία είχε υποβάλλει σχέδιο δειγματοληψίας. Η Σουηδία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι θεωρούσε τα αλιεύματά της που αφορούσαν είδη βαθέων υδάτων πάρα πολύ χαμηλά προκειμένου να καταρτίσει σχέδιο δειγματοληψίας. Μετά από γραπτές επιστολές υπενθύμισης, υποβλήθηκαν σχέδια δειγματοληψίας από τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία και το ΗΒ. Δεν υποβλήθηκαν καθόλου σχέδια δειγματοληψίας από το Βέλγιο, τη Δανία, τις Κάτω Χώρες και τη Σουηδία, παρά το γεγονός ότι η ΕΤΟΕΑ σημείωσε ότι οι ποσοστώσεις αλιευμάτων βαθέων υδάτων για όλες τις χώρες αυτές είναι πολύ χαμηλές. Μετά τη διεύρυνση, τα νέα κράτη μέλη θα έπρεπε επίσης να είχαν υποβάλει σχέδια δειγματοληψίας και παρόλα αυτά κανένα σχέδιο δεν έχει ληφθεί.

Μια βασική αδυναμία του κανονισμού 2347/2002 είναι ότι δεν υπάρχει καμία σαφώς καθορισμένη στρατηγική δειγματοληψίας, πράγμα που σημαίνει ότι ακόμη και εάν τηρηθεί η απαίτηση εφαρμογής σχεδίου δειγματοληψίας, η ποιότητα των δεδομένων που λαμβάνονται μπορεί να είναι ανεπαρκής ή μπορεί να είναι δύσκολη η συγκεντρωτική παρουσίαση των δεδομένων από τα διάφορα κράτη μέλη. Η έκθεση της ομάδας εργασίας του ICES όσον αφορά την αλιεία βαθέων υδάτων αναφέρεται στη χρήση δεδομένων που συλλέγονται στο πλαίσιο προγραμμάτων παρατηρητών στην περίπτωση μόνο λίγων αποθεμάτων, όπως για παράδειγμα για τον γρεναδιέρο των βράχων στις περιοχές Vb, XII, VI και VII.

3.2.2. *Κατάλογοι καθορισμένων λιμένων*

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 2347/2002, οι εκφορτώσεις ειδών βαθέων υδάτων που υπερβαίνουν τα 100 kg μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο σε καθορισμένους λιμένες, κατάλογος των οποίων θα πρέπει να έχει διαβιβαστεί στην Επιτροπή εντός 60 ημερών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού. Εντός 30 ημερών έπειτα θα πρέπει να κοινοποιούνται στοιχεία των σχετικών δραστηριοτήτων επιθεώρησης και παρακολούθησης στους λιμένες αυτούς που αφορούν είδη βαθέων υδάτων.

Κατάλογοι καθορισμένων λιμένων υποβλήθηκαν από όλα τα κράτη μέλη, αλλά οι συναφείς διαδικασίες επιθεώρησης και παρακολούθησης λήφθηκαν μόνο από το Βέλγιο, τη Δανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, τη Λετονία, τις Κάτω Χώρες, την Πολωνία, την Πορτογαλία, την Ισπανία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Για μια ακόμη φορά, το γεγονός ότι δεν δίδεται καμία κατευθυντήρια γραμμή για τις διαδικασίες επιθεώρησης και παρακολούθησης αποτελεί αδυναμία του κανονισμού 2347/2002. Επιπροσθέτως, η επιθεώρηση των εκφορτώσεων ειδών βαθέων υδάτων πραγματοποιείται συνήθως μαζί με την επιθεώρηση πολύ μεγαλύτερων ποσοτήτων

εκφορτώσεων βενθοπελαγικών ειδών προερχόμενων από πλέον ρηγά ύδατα και, ως εκ τούτου, θεωρείται ορισμένες φορές ότι είναι χαμηλότερης προτεραιότητας.

3.2.3. *Κατάλογοι σκαφών που διαθέτουν άδειες βαθέων υδάτων*

Μόνον η Πορτογαλία και η Ισπανία συμμορφώθηκαν με την απαίτηση του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1627/94⁸ του Συμβουλίου για την υποβολή καταλόγου σκαφών που διαθέτουν άδειες αλιείας βαθέων υδάτων.

3.2.4. *Αναφορά της αλιευτικής προσπάθειας*

Το άρθρο 9 του κανονισμού 2347/2002 του Συμβουλίου αναφέρει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιούν για κάθε ημερολογιακό εξάμηνο τις πληροφορίες σχετικά με αλιεύματα ειδών βαθέων υδάτων καθώς και σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια που ασκήθηκε, εκφρασμένη σε κιλοβατοημέρες αλιείας, με ανάλυση κατά τρίμηνο, κατά τύπο αλιευτικού εργαλείου, κατά είδος, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τα αλιεύματα των πρόσθετων ειδών που εμφανίζονται στο Παράρτημα II του ίδιου κανονισμού.

Οι εξαμηνιαίες εκθέσεις έπρεπε να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να δώσουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας ανάλογα με τον τύπο του εργαλείου, ώστε να καταστεί δυνατή η ακριβέστερη ταυτοποίηση των διαφόρων τύπων αλιείας βαθέων υδάτων προκειμένου να στοχοποιηθούν καλύτερα οι μειώσεις αλιευτικής προσπάθειας. Η Κοινότητα υποστήριξε ένθερμα την προσέγγιση αυτή σε διαδοχικές ετήσιες συνεδριάσεις της NEAFC. Εντούτοις, κανένα από τα κράτη μέλη δεν υπέβαλε κανονικά τις πληροφορίες αυτές σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια, παρά το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη υπέβαλαν λεπτομερέστερες πληροφορίες για τα πλέον πρόσφατα έτη μετά από αίτηση της Επιτροπής.

Εντούτοις, διαβιβάστηκαν πληροφορίες από ορισμένα, αλλά όχι όλα, τα κράτη μέλη τα οποία ανταποκρίθηκαν σε αίτημα της Επιτροπής για την παροχή στοιχείων για τα επίπεδα της σφαιρικής αλιευτικής προσπάθειας για τα έτη 1998 – 2004. Το αίτημα αυτό υποβλήθηκε προκειμένου να αξιολογηθεί εάν η μείωση της αλιευτικής προσπάθειας κατά 10% για το 2005, σε σχέση με τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας του 2003 που απαιτούνταν από τον κανονισμό 27/2005, επαρκούσαν ενδεχομένως προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με τη σύσταση της NEAFC για τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας κατά 30% σε σχέση με τα πρόσφατα υψηλά επίπεδα.

Δεδομένα αθροιστικής αλιευτικής προσπάθειας για τα έτη 2000 – 2005 (ή εκτιμήσεις της αλιευτικής προσπάθειας για τα έτη προ του 2003 (έτος έναρξης ισχύος του κανονισμού 2347/2002) υποβλήθηκαν από τη Δανία, τη Γαλλία, την Ιρλανδία, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία, την Ισπανία, τη Σουηδία, τη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Τα δεδομένα αυτά δείχνουν ότι η αλιευτική προσπάθεια το 2005 ανερχόταν στο 65% της αλιευτικής προσπάθειας που ασκήθηκε το 2000, γεγονός που έδειχνε ότι η Κοινότητα έχει πράγματι συμμορφωθεί με τη σύσταση της NEAFC.

⁸ ΕΕ L 171 της 6.7.1994, σ. 7--13

3.2.5. Παρακολούθηση και έλεγχος

Το άρθρο 7 του κανονισμού 2270/2004 θέσπισε μια περιοχή προστασίας για το καθρεπτόψαρο. Τα σκάφη που διαθέτουν άδεια αλιείας βαθέων υδάτων και εισέρχονται στην περιοχή, δεν επιτρέπεται να διατηρούν επί του σκάφους ή να μεταφορτώνουν οποιαδήποτε ποσότητα καθρεπτόψαρου, ούτε να εκφορτώνουν οποιαδήποτε ποσότητα καθρεπτόψαρου στο τέλος του συγκεκριμένου αλιευτικού ταξιδιού, εκτός εάν όλα τα αλιευτικά εργαλεία επί του σκάφους είναι δεμένα και αποθηκευμένα κατά τη διάρκεια της παραμονής του σκάφους στην περιοχή και η μέση ταχύτητα κατά τη διάρκεια της διέλευσης ανέρχεται σε 8 κόμβους τουλάχιστον.

Η εφαρμογή των μέτρων αυτών απαιτεί προσεκτική παρακολούθηση των δεδομένων του ΣΠΣ, και ιδίως την ενεργοποίηση συναγερμού όταν η ταχύτητα ενός σκάφους πέσει κάτω από τους 8 κόμβους. Αυτό δεν φαίνεται να έχει εφαρμοστεί αποτελεσματικά σε οποιοδήποτε κράτος μέλος. Ιδιαίτερα, τα συστήματα συναγερμού στα Κέντρα Παρακολούθησης της Αλιείας (ΚΠΑ) δεν έχουν γενικά ρυθμιστεί προκειμένου να ειδοποιούν αυτόματα στην περίπτωση που ένα αλιευτικό σκάφος αλιεύει ή διέρχεται από τις περιοχές που αποτελούν αντικείμενο ρυθμίσεων. Αυτό σημαίνει ότι παρά το γεγονός ότι είναι τεχνικά δυνατόν, τα ΚΠΑ δεν τηρούν τους τοπικούς επιθεωρητές ενήμερους σχετικά με οποιεσδήποτε ύποπτες δραστηριότητες συγκεκριμένων σκαφών στις περιοχές αλιείας. Εάν γινόταν αυτό, θα επέτρεπε στους επιθεωρητές αλιείας να επιθεωρήσουν τα σκάφη αυτά όταν έφθαναν σε λιμένα.

Στο σημείο 4.1.3 σημειώνεται ότι ο καθορισμός σκαφών για τα οποία απαιτείται η κατοχή άδειας αλιείας βαθέων υδάτων ήταν υπερβολικά ευρύς, περιλαμβάνοντας πολλά σκάφη με περιθωριακά μόνο αλιεύματα αποθεμάτων βαθέων υδάτων. Μαζί με τη μείωση της αποτελεσματικότητας των περιορισμών της αλιευτικής προσπάθειας, αυτό μπορεί να οδηγήσει επίσης σε προβλήματα ελέγχου για μη βαθύβια είδη. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ένα σκάφος, κατέχοντας άδεια αλιείας βαθέων υδάτων, μπορεί νόμιμα να αλιεύσει σε περιοχές στις οποίες ένα κράτος μέλος διαθέτει ποσοτώσεις αλιευμάτων αλιείας βαθέων υδάτων. Εντούτοις, αυτό δεν σημαίνει ότι το σκάφος στοχεύει απαραίτητα αποθέματα αλιείας βαθέων υδάτων στις περιοχές αυτές. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η άδεια αλιείας βαθέων υδάτων νομιμοποίησε αλιευτικές δραστηριότητες σε περιοχές όπου το σκάφος δεν διέθετε δικαιώματα αλίευσης ειδών, τα οποία όντως είχε ως στόχο.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Πολλά αποθέματα βαθέων υδάτων παρουσιάζουν τόσο χαμηλή παραγωγικότητα, ώστε τα βιώσιμα επίπεδα εκμετάλλευσης πιθανώς να είναι υπέρμετρα χαμηλά για τη στήριξη μιας οικονομικά βιώσιμης αλιείας. Ως εκ τούτου, πρέπει να αναγνωριστεί ότι τα τρέχοντα επίπεδα εκμετάλλευσης των αποθεμάτων αυτών πρέπει αναπόφευκτα να μειωθούν είτε κατ' επιλογή, προκειμένου να διατηρηθούν τα αποθέματα, ή με άλλο τρόπο, δεδομένου ότι τα αποθέματα αλιεύονται μέχρι εξαντλήσεως. Επιπροσθέτως, οι χρόνοι αποκατάστασης των αποθεμάτων είναι τόσο μεγάλοι, ώστε οι μειώσεις της εκμετάλλευσης πρέπει να θεωρούνται ως μόνιμες και όχι ως μέσο για την ανασύσταση των αποθεμάτων προκειμένου να επιτευχθούν υψηλότερα ποσοστά εκμετάλλευσης μακροπρόθεσμα.

- Σε οποιαδήποτε περίπτωση, τα μέτρα που ισχύουν σήμερα εφαρμόστηκαν σε πολύ χαμηλό βαθμό για την προστασία των αποθεμάτων βαθέων υδάτων.
- Οι τρέχοντες έλεγχοι της αλιευτικής προσπάθειας εφαρμόζονται σε όλους τους τύπους αλιείας από κοινού, παρά το γεγονός ότι ορισμένοι είναι πιθανόν να είναι βιωσιμότεροι από άλλους. Η πλέον πιεστική ανάγκη είναι η ύπαρξη καλύτερης πληροφόρησης σχετικά με συγκεκριμένους τύπους αλιείας στο πλαίσιο των οποίων αλιεύονται είδη βαθέων υδάτων, ώστε τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας να μπορούν να προσαρμοστούν σε καθέναν απ' αυτούς ξεχωριστά, ανάλογα με τα στοχευόμενα και τα παρεμπίπτοντα είδη. Οι άδειες συμμετοχής σε καθέναν από τους τύπους αυτούς αλιείας θα πρέπει να εξαρτώνται από την ύπαρξη κατάλληλου ιστορικού αλιευμάτων του σκάφους.
- Τα σχέδια δειγματοληψίας για τη συλλογή επιστημονικών πληροφοριών θα πρέπει να αποφασιστούν μετά από διαβούλευση τόσο σε κοινοτικό επίπεδο, όσο και με άλλα συμβαλλόμενα μέρη της NEAFC. Μία από τις βασικές επικρίσεις που θα μπορούσαν να διατυπωθούν για την ισχύουσα νομοθεσία είναι ότι παρά την υποχρέωση συλλογής και αναφοράς δεδομένων, υπήρξε μικρή ή και καθόλου καθοδήγηση για τον τρόπο πραγματοποίησής της. Κατά συνέπεια, τα σχέδια δειγματοληψίας διέφεραν από απόψεως περιεχομένου και ποιότητας μεταξύ των κρατών μελών. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι δεν υπήρχε κανένας εγκεκριμένος μορφότυπος αναφοράς των δεδομένων που συλλέγονταν, η συγκεντρωτική παρουσίασή τους ήταν δύσκολη. Οι μορφότυποι αναφορών θα πρέπει ως εκ τούτου να προσδιοριστούν σαφώς και τα δεδομένα να διατίθενται ευκολότερα σε επιστημονικές ομάδες εργασίας.
- Οι διαδικασίες παρακολούθησης και ελέγχου πρέπει να γίνουν αυστηρότερες και να υπάρχουν σαφείς διαδικασίες για την υποβολή δεδομένων ΣΠΣ.
- Θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη συλλογή κατάλληλων δεδομένων για την αξιολόγηση της επίπτωσης της αλιείας βαθέων υδάτων στο οικοσύστημα τόσο από σκάφη εμπορικής αλιείας, όσο και από συντονισμένες έρευνες ερευνητικών σκαφών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποσοστά χρήσης ποσοστώσεων του 2005

Είδη:	Ζώνη	TAC 2005-2006	Αλιεύματα 2005	Χρήση
Καρχαρίες βαθέων υδάτων	V, VI, VII, VIII, IX	6763	3294	49%
Καρχαρίες βαθέων υδάτων	X	120	16	13%
Καρχαρίες βαθέων υδάτων και <i>Deania histricosa</i> και <i>Deania profundorum</i>	XII.	243	148	61%
Μαύρο σπαθόψαρο	I, II, III, IV	30	3	10%
Μαύρο σπαθόψαρο	V, VI, VII, XII	3042	2977	98%
Μαύρο σπαθόψαρο	VIII, IX	4000	3389	85%
Μαύρο σπαθόψαρο	CECAF 34.1.2.	4285	3195	75%
Μπερυτσιίδες	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII, XIV	328	302	92%
Μπρόσμιος	I, II, XIV	35	5	13%
Μπρόσμιος	III	40	7	18%
Μπρόσμιος	IV	317	115	36%
Μπρόσμιος	V, VI, VII	604	452	75%
Γρεναδιέρος των βράχων	I, II, IV, Va	20	2	8%
Γρεναδιέρος των βράχων	III	1590	881	55%
Γρεναδιέρος των βράχων	Vb, VI, VII	5253	3388	64%
Γρεναδιέρος των βράχων	VIII, IX, X, XII, XIV	7190	5683	79%
Καθρεπτόψαρο Ατλαντικού	VI	88	67	76%
Καθρεπτόψαρο Ατλαντικού	VII	1148	260	23%
Καθρεπτόψαρο Ατλαντικού	I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XI, XII, XIV	102	60	59%
Μουρούνα διπτερύγιος	II, IV, V	119	27	22%
Μουρούνα διπτερύγιος	III	25	1	5%
Μουρούνα διπτερύγιος	VI, VII	3137	3066	98%
Λυθρίνη πελαγίσιο	VI - VII - VIII	298	223	75%
Λυθρίνη πελαγίσιο	IX	1080	430	40%
Λυθρίνη πελαγίσιο	X	1136	1119	98%
Σαλούβαρδοι	I, II, III, IV	36	5	14%
Σαλούβαρδοι	V, VI, VII	2028	1545	76%
Σαλούβαρδοι	VIII, IX	267	269	101%
Σαλούβαρδοι	X, XII	63	36	57%